დინამოელები კვლავ დამარცხდნენ

მოსკოვი. ვ. ი. ლენინის სახელობის ცენტრალური სტადიონი. 21 აგვისტო.

“ტორპედო” (მოსკოვი) – “დინამო” (თბილისი) 4:1 (3:0).

“ტორპედო”: ელიზაროვი, ტუკმანოვი, ჰახომოვი, ბუტურლიკინი, ხუდიევი, მაქსიმენკოვი, ფილატოვი, ნიკონოვი, იურინი (სოლოვიოვი), ესკოვი (ბელოუსოვი), დეგტიარევი.

“დინამო”: გოგია, ძოძუაშვლი, კანთელაძე, ხურცილავა, გავაშელი, ებრალიძე, მ. მაჩაიძე, გ. მაჩაიძე, გუცაევი, გ. ნოდია, წერეთელი.

მსაჯი: ი. სერგიენკო (ხარკოვი).

დუბლიორები – 3:0 “ტორპედოს” სასარგებლოდ.

ის, რაც წლეულს თბილისის “დინამოს” მოსდის, ყოვლად გაუგებარი, ამოუხსნელი ამბავია. რომ აიღოთ ცალკეული მოთამაშეები, ინდივიდუალურად შეაფასოთ მათი შესაძლებლობანი, გუნდი, თითქოს, ურიგო არაა და სადღაც პირველი ხუთეულის სიახლოვეს უნდა იმყოფებოდეს, მაგრამ ხუთეულს ვინ დაეძებს, როცა ათეულიც სანატრელია და თბილისელთა განთქმულ კოლექტივს მთელი სეზონია თავი ვერ დაუღწევია იმ ზონიდან, სადაც მას ჯერ არა ჰქონია საქმე თავისი არსებობის მანძილზე. მართალია, ადრეც იყო ჩავარდნები (ეს ვის არ ჰქონია), მაგრამ ასეთი – არასოდეს! დინამოელთა პროგრამა მაქსიმუმს წლევანდელ ჩემპიონატში პრაქტიკულად წარმოადგენს უმაღლეს ლიგაში ადგილის შენარჩუნების პრობლემა, ეს კი მხოლოდ სერიოზული კრიზისით უნდა აიხსნას.

მაგრამ ერთიც უნდა ითქვას: თუ კი ფეხბურთში არსებობს ე.წ. სპორტული ბედი, იგი აშკარად არ წყალობს თბილისელებს. ამ მატჩშიც, რომელიც დიდი ანგარიშით იქნა წაგებული, მათ არაერთი მომენტი ჰქონდათ მდგომარეობის გამოსასწორებლად. ბურთი კი არაფრით არ მიდიოდა მიზანში, ან თუ მიდიოდა, მეკარე ელიზაროვს უვარდებოდა ხელთ, რომელმაც, ვფიქრობთ, თავისი საუკეთესო მატჩი ითამაშა.

ტორპედოელთა ბოლო დროის წარმატებები ყველამ კარგად იცის. გაიხსენეთ, რომ პირველი 8 ტურის შემდეგ ეს გუნდი 54 ქულით ბოლო ადგილზე იმყოფებოდა და გატანილი ჰქონდა სულ 1 ბურთი, ახლა კი უკვე 8 ტურია ტორპედოელებმა არ იციან რა არის მარცხი, ზედიზედ მოიგეს 6 მატჩი, თანაც 3 – დიდი ანგარიშით. მაყურებლები, რომელთა რაოდენობა საკმაოდ იყო სტადიონზე, ინტერესით მოელოდნენ შეძლებდნენ თუ არა თბილისელები მეტოქის ამ ძლევამოსილი წინსვლის შეჩერებას და საკუთარი მოკრძალებული ბალანსის გაუმჯობესებას. დინამოელებმა ეს ვერ შეძლეს და ამაში გარკვეული როლი შეასრულა მატჩის დასაწყისმა. ისინი კვლავ ზედმეტად ატარებდნენ ბურთს, უსარგებლოდ კარგავდნენ დროს, მაშინ როცა მოსკოველები შორეული ზუსტი გადაცემებით სწრაფად გადადიოდნენ კონტრიერიშზე. სწორედ ასეთი გადაცემა მიიღო ფილატოვმა მე–7 წუთზე იურინისგან, მცველებს იგი ამ მომენტში უყურადღებოდ ჰყავდათ დატოვებული და ტორპედოელმაც არ დააყოვნა – 1:0.

გაშვებული გოლის შემდეგ სტუმრებმა გამოასწორეს თამაში, მასში გამოჩნდა კოლექტიურ მოქმედებათა ელემენტები და “ტორპედოს” კართან ზედიზედ შეიქმნა სახიფათო მომენტები. გოლის გატანა შეეძლოთ წერეთელს, ნოდიას (ერთხელ ბურთი მან ძელს მოახვედრა), მ. მაჩაიძეს, ებრალიძეს, მაგრამ მათ ეს ვერ შეძლეს,

სამაგიეროდ მასპინძლებმა კვლავ გაითამაშეს კომბინაცია გრძელი გადაცემით და 25–ე წუთზე იურინმა ანგარიში 2:0–მდე გაზარდა.

მდგომარეობა, თითქოს უიმედო იყო, დინამოელები კი კვლავ უტევდნენ. ელიზაროვმა ორჯერ იხსნა თავისი გუნდი მ. მაჩაიძის უძლიერესი დარტყმებისგან, წერეთელმა და გუცაევმა ვერ გამოიყენეს ბურთის გატანის საუკეთესო შესაძლებლობანი, "ტორპედოს" დაცვას და მეკარეს წუთით არ ჰქონდათ მოცლა. მაგრამ ყველაფერი ეს უშედეგოდ დამთავრდა. მეტიც: 39–ე წუთზე თბილისელთა მცველებმა დროზე ვერ ჩაკეტეს ნიკონოვი და ტორპედოელთა კაპიტნის ზუსტი დარტყმის შემდეგ გოგიას მესამედ მოუხდა ბურთის გამოტანა ბადიდან. ასე იყო: უტევდნენ თბილისელები, გოლები კი მოსკოველებს გაჰქონდათ.

მეორე ტაიმში ნოდიამ შეძლო ერთადერთ საპასუხო ბურთის გატანა (52–ე წუთი), მაგრამ უკვე მატჩის დასასრულს, როცა საფინალო სასტვენს სულ რამდენიმე წუთი აკლდა, ნიკონოვმა საბოლოოდ დაუსვა წერტილი ანგარიშს – 4:1.

ვ. პავლოვი (ტელეფონით, ჩვენი სპეც. კორ.).
"ლელო", 24 აგვისტო, 1974 წ.